

RECENZJA

pracy doktorskiej mgr Mariusza Baranowskiego pod tytułem
„Kompetencje medialne nauczycieli muzyki w Wielkopolsce.
***Stan aktualny, diagnoza potrzeb*”**

Rozprawa doktorska pt.: „Kompetencje medialne nauczycieli muzyki w Wielkopolsce. Stan aktualny, diagnoza potrzeb” autorstwa mgr Mariusza Baranowskiego to z jednej strony efekt zainteresowań Autora tą problematyką, jego wiedzy i doświadczeń z prowadzonej od wielu lat działalności w obszarze kształcenia nauczycieli muzyki. Z drugiej zaś to przekonanie doktoranta o potrzebie poszukiwania, w oparciu o diagnozę stanu aktualnego, nowych dróg kształcenia nauczycieli. Podjęta przez mgr M. Baranowskiego problematyka jest niezbyt często poddawana analizie teoretycznej i empirycznej. Z tego też powodu uważam prace za ważną nie tylko z perspektywy poznawczej, ale również z perspektywy konieczności zmian w systemie kształcenia nauczycieli, ze szczególnym uwzględnieniem nauczycieli muzyki. Trudno jest nie zgodzić się z tezą, iż dynamiczny rozwój rzeczywistości społecznej, ze zdecydowaną dominacją rozwoju sfery związanej ze współczesnymi technologiami informacyjnymi, sprawia, że inaczej niż dawniej należy postrzegać rolę muzyki i edukacji muzycznej w procesach edukacyjnych. Współcześnie potrzebny jest nauczyciel muzyki, który wyjdzie poza schematy dotychczasowej pracy edukacyjnej, a dzięki swoim cechom skutecznego pedagoga-artysty oraz profesjonalnymi kompetencjami będzie motywował uczniów do obcowania z muzyką, jej słuchania, wykonywania, a nawet tworzenia.

Przedstawioną do recenzji pracę rozpoczyna obszerny *Wstęp*, w którym Doktorant wprowadza Czytelnika w obszary swoich zainteresowań naukowych, czyniąc je jednocześnie przedmiotem swoich dociekań teoretycznych i empirycznych. Analiza podstawowych kategorii, jakimi posługiwać się będzie w dalszych częściach swoich rozważań, główne cele, jakie postawił sobie Autor oraz krótka charakterystyka struktury pracy sprawia, że Czytelnik z zainteresowaniem i ciekawością poznawczą podejmuje analizę treści merytorycznych przedstawianych w kolejnych rozdziałach pracy.

Praca została podzielona na trzy części. Pierwsza ma charakter teoretyczny i składa się z czterech rozdziałów, w których Autor, odwołując się do dostępnej literatury, dokonuje analizy zagadnień, stanowiących przedmiot zainteresowań, z uwzględnieniem różnych kontekstów. Część druga ma charakter empiryczny, w której Autor przedstawia założenia metodologiczne badań własnych, a następnie dokonuje analizy swoich wyników wraz z ich interpretacją. Część trzecia o charakterze praktycznym to próba zbudowania własnego modelu kształcenia nauczycieli muzyki. Zaproponowana struktura pracy będąca odzwierciedleniem teoretycznych i praktycznych odniesień pedagogiki do rzeczywistości społecznej stanowi, w moim przekonaniu, znaczący walor recenzowanej dysertacji. Pracę kończą rozważania Autora będące podsumowaniem prowadzonych analiz teoretycznych i empirycznych, w efekcie których sformułowane zostały uogólnienia i wnioski. Ponadto praca zawiera obszerną bibliografię, netografię, wykaz aktów prawnych, ilustracji, tabel oraz aneks zawierający narzędzie wykorzystane przez Autora w badaniach diagnostycznych.

Rozdział pierwszy pt.: „*Media i nowe media w systemie wychowania muzycznego*” to rzetelnie przeprowadzona przez Doktoranta analiza zagadnienia uwzględniająca zarówno kontekst historyczny, jak i współczesny. Odwołując się do literatury Autor podejmuje próbę określenia podstawowych pojęć, a mianowicie: społeczeństwo informacyjne, komunikacja, media, nowe media, multimedia, edukacja medialna, kształcenie multimedialne. Nieobce są doktorantowi zagadnienia dotyczące typologii mediów. Interesujące rozważania prowadzone są przez Autora w podrozdziale „*Media a modele kształcenia*”. Doktorant zwraca uwagę na fakt, iż dynamiczny rozwój współczesnych mediów sprawia, że ich obecność w systemach kształcenia przestała być ciekawostką i swoistego rodzaju modą, a stała się koniecznością. Trudno jest również nie zgodzić się z tezą Autora, iż współczesne media to nie tylko potencjalne możliwości istotnego wsparcia procesów edukacyjnych, ale także źródło problemów związanych z infrastrukturą informacyjną, brakiem stosownych rozwiązań legislacyjnych czy też niskim poziomem kompetencji medialnych nauczycieli. Te ostatnie stały się przedmiotem analizy podjętej przez Doktoranta w kolejnych częściach pracy. Odwołując się do literatury Autor dokonuje charakterystyki kompetencji pedagogicznych współczesnego nauczyciela, by następnie podjąć trud zdefiniowania kompetencji medialnych jako jednego z podstawowych obszarów przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela, ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu przyszłości.

Reasumując ocenę tej części dysertacji należy podkreślić, iż Autor w sposób swobodny porusza się w obszarze podjętych w analizie zagadnień wykazując przy tym znajomość litera-

